

Publicerad 2021-07-10 17:42 av Monica Lindgren

Efter att ha läst Katarina Frostensons bok K. (K står för t ex kris, kaos, kabal)

Katarina

Katarina är ledsen, uppgiven, förtvivlad

Vattnet lockar och drar

Seine lockar

Så skönt att få falla

Tyngdlagen upphävd

Men hennes älskades rop

drar henne tillbaka

och hon inser

att viktigast av allt

är Livet, Livet, Livet!

Så fina dikter du skriver, Katarina,

men så synd, att du talar om oss,

de andra, som en grå, trist, medioker massa,

Det gör det lite mindre lustfyllt att närma sig dina dikter

Hon är osvikligt lojal mot sin livskamrat,

tycks dyrka honom

som ändå är skuld till hennes elände!

Är han värd hennes dyrkan?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Monica Lindgren med Poeter.se id #196446 innehar upphovsrätten